

[Finansministeren.]

eneste indkomstskat. Overstiger den ansatte indkomst denne beløbsgrænse — som også tænkes fastsat i den årlige særlige lov — skal der efter forslaget svares tillægsskat ved siden af den almindelige skat. Tillægsskatten skal beregnes efter skatteskalaer, som også fastsættes ved lov for det enkelte indkomstår. Den indtægtsgrænse, hvor tillægsskatten sætter ind, vil blive lagt højere end indtægtsgrænsen for den såkaldte proportionalbeskatning. Denne grænse ligger i dag for forsørgere ved en skalaindkomst på 22.000 kr. svarende til en bruttoindtægt på omkring 30.000 kr. Den endelige fastsættelse af indtægtsgrænsen for tillægsskatten må selvfølgelig afhænge af provenumæssige overvejelser og af hele forholdet mellem den direkte beskatning og forbrugsbeskatningen. Tillægsskatten skal efter lovforslaget normalt opkræves i henhold til udstedte skattebilletter og ikke indeholdes ved lønudbetalinger.

Lovforslaget forudsætter, at den kommunale indkomstskat opkræves sammen med statsskatten. Det vil ikke være praktisk at afregne kommuneskatten løbende. I stedet skal kommunerne efter forslaget have udbetalt månedlige forskud, således at det endelige opgør sker i forbindelse med slutskatteberegningen.

Som man vil se, tager adskillige af lovforslagets paragraffer sigte på beskatningen i tilfælde af dødsfald. Efter de gældende regler sker der et væsentligt brud i beskatningen, når en skatteyder afgår ved døden, idet afdødes skattepligt ophører med udgangen af det kvartal, hvori dødsfaldet finder sted. Dette betyder, at indkomsten omkring 1½ år før dødsfaldet ikke kommer til beskatning fuldt ud. I de tilfælde, hvor afdøde efterlader sig en ægtefælle, fortsætter beskatningen af afdødes indtægter dog principielt hos den efterlevende; men denne vil ofte kunne få en nedsættelse af indkomstansættelsen, så at den svarer til den fremtidige indtjening. Skiftes dødsboet efter den afdøde offentligt, bliver der tale om en yderligere skattefri periode, idet boet ikke bliver indkomstskattepligtigt af indtægterne i den første tid efter dødsfaldet. Dør en person f. eks. i februar 1965, vil et offentligt skiftet bo efter ham ikke blive skattepligtigt for skatteårene 1965-66 og

1966-67. Hvis boet afsluttes inden begyndelsen af skatteåret 1967-68, altså den 1. april 1967, bliver det slet ikke undergivet beskatning.

De gældende regler medfører desuden, at store varelagernedskrivninger og skattepligtige avancer ved salg af formuegoder kan tages hjem uden beskatning under boets behandling. Dette beror på, at afdødes formuegoder, såsom varelagre og driftsmidler, uden skattemæssig virkning kan opskrives i boets åbningsstatus i forhold til de af afdøde anvendte nedskrevne værdier. Reglerne i lovforslagets afsnit II og III tager navnlig sigte på at gøre beskatningen kontinuerlig, således at man undgår de nævnte urimelige følger af den gældende ordning. På grund af de forskellige situationer, der opstår ved dødsfald, og de forskellige måder at behandle boet på, har det været nødvendigt at gøre de nye regler på dette område meget udførlige, og om deres nærmere indhold vil jeg gerne henvise til lovforslaget og bemærkningerne.

Det er som omtalt et vigtigt led i nyordningen, at det overlades til arbejdsgiverne at indeholde skatten hos lønmodtagerne. For at lette arbejdsgiverne arbejdet med skattens beregning er det tanken at forsyne arbejdsgiverne med tabeller, der viser størrelsen af de beløb, der ved forskellige beskatningsprocenter skal indeholdes i lønninger af forskellig størrelse. De indeholdte skatter skal månedsvis indbetales til det offentlige. Fristerne for indbetaling tænkes fastsat således, at indbetalingerne spredes. Derved undgås spidsbelastninger hos postvæsenet og oppebørselsmyndighederne. Arbejdsgiverne skal endvidere indsende redegørelser for de foretagne indeholdelser til det offentlige, således at der kan føres den fornødne kontrol. Det kan ikke bestrides, at kildeskatten pålægger arbejdsgiverne en vis yderligere byrde med indeholdelse og afregning af skat for deres arbejdere og funktionærer. Det må dog erindres, at mange arbejdsgivere i forvejen i et vist omfang har overtaget denne administration enten frivilligt som en service over for deres medarbejdere, eller fordi det bliver pålagt dem af skattemyndighederne at holde skatterestancer tilbage i lønnen. Systemet vil blive indrettet så enkelt som muligt, og for større arbejds-